

Fecske Csaba

TÉLI LIGET

2023-05-28 | HORGAS BÉLA MŰVEIHEZ, VERS

kivágott fenyőfákat lóbál az esztendő

Budakeszi 1990 barátságtalan tele

fejem sötét gondolatokkal a kórterem nehéz szagokkal tele

a vakító napsütésben gyémántként szikrázik a hó

az ablakpárkányon fekete-igó teteme száználmas kis tollcsomó

ágyamon a Liget téli száma barát hozta rántott hússal és banánnal
együtt a téma közöttünk a kórházi koszt a lapban „Az írástudók árulása”
szép tipográfiával versek és esszék
hogyan az igazság kitesse bár a tél goromba ordas
fölmelegszik az ember ha Babitsot olvas a szerkesztő pedig
már csak a rím kedvéért is *Horgas* én meg az ő kedvéért beköltöztem
a téli Ligetbe *a tölgyfa csöndjét megkívántam* a foglalót helyettem Euterpé fizette
a halál küszöbén remény rügyezett bennem szívem tovább dobogott
Hádész mester nem fogott fölön lábnyomom ott maradt a budakeszi hóban
de hol van már a budakeszi hó hol van
a szerencsétlen kis feketerigó füttye oxidálódott a téli hold ezüstje
meghökken az idő egy pillanatra megbízó levelét a Gazda
egy mindenkinél nagyobb úrnak visszaadta
most egy mogorva idegen értelmetlen betűket firkál a hóba
odalettek örömei erőfeszítései a múltnak de végül rend lesz úrrá a dolgokon
a Ligetben napfény tollázkodik költők és madarak rajzanak körülöttünk az élet
herceg
szerűben immár biztonságban a termés az „Összegyűjtött versek”
versebe kötött évek a nemlét sötétjéből visszafénylő élet
napok napok ugyan hova igyekeztek maradjatok veszteg
hiszen ez még csak a kezdet

A dőlt betűs szövegrészek Horgas Béla *Etűdök télire* című verséből valók.

kép | adobe.com